

ERDAL İNÖNÜ

Avadis Hacınliyan

Yeditepe Üniversitesi, Fizik ve Bilişim Sistemleri ve
Teknolojileri Bölümleri, İnönü Mah. Kayışdağı Caddesi,
26 Ağustos Yerleşimi 34755 Kadıköy, İstanbul
ahacinliyan@yeditepe.edu.tr

ÖZET

TUMTMK XV. Ulusal Mekanik Kongresi, Komitemizin ilk üyelerinden merhum Prof. Dr. Erdal İnönü anısına düzenlenmiştir. Bu konuşmada kendisinin yaşamı ve katkıları, gençlerin bilime yönlendirilmesi ve ülkemizdeki bilimsel etkinliklerin geliştirilmesi üzerindeki etkileri vurgulanarak kısaca tanıtılmış, Kültür Üniversitesinde 21 Şubat 2007 tarihinde gerçekleştirilen Onursal Doktor unvanı takdimi törenindeki konuşması okunmuştur.

ABSTRACT

The Fifteenth National Mechanics Symposium organized by the Turkish National Committee on Pure and Applied Mechanics has been dedicated to the memory of the late Prof. Dr. Erdal İnönü, one of the first members of the Committee. His life and contributions have been presented with particular emphasis on his efforts in the development of scientific activities and encouragement of promising young students towards scientific work. His speech during the ceremony of presentation of the Honorary Doctorate on February 21, 2007 at Kültür University has also been read.

1. SEVİNÇ İNÖNÜ'NÜN MESAJI

Kongreye katılmayan eşi Sayın Sevinç İnönü'nün Kongremize gönderdiği mesajı sunuyorum: Kayseri Erciyes Üniversitesinde 22-26 Haziran tarihleri arasında yapılmakta olan On altıncı Ulusal Mekanik Kongresinin düzenleyicilerine, katılımcılarına, bu kongre için olanaklarını tahsis eden Erciyes Üniversitesi yönetimine ve Erdal İnönü'nün kurucuları arasında olduğu Teorik ve Uygulamalı Mekanik Türk Milli Komitesine iyi çalışmalar ve başarılar dilerim. Otuzu aşkın yıldan beri devam etmekte olan bu kongre dizisinin aynı heyecanla süreceğine inanıyorum.

Erdal Bey'in anısına gerçekleştirilecek oturuma yapmış olduğunuz nazik davete ayrıca teşekkür eder, katılamadığımı için özür diler, kongreye saygılarımı sunarım.

2. ÖZGEÇMİŞİ

6 Haziran 1926 Ankara'da dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da gördü, 1947'de Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi'nden fizik lisansı diploması aldıktan sonra A.B.D.'de California Teknoloji Enstitüsü'nden yüksek lisans ve doktora derecelerini aldı, Doktora tezinin konusu "Interpretation of Large ionization bursts observed at high pressure chambers under thick shields" dir. Ardından Wigner'le Teorik fizik alanında araştırmalar yaptı, özellikle grup temsilleri ve büzülmeleri üzerinde önemli eserler verdi. Yurda dönünce Ankara Üniversitesinde Fizik Asistanı olarak göreve başladı.

Askerlik görevini yaptıktan sonra 1954 yılında Kuantum Mekanikinde Galile grubunun üniter temsilleri konulu tezle üniversite doçentlik sınavını verdi, 1957-1960 yılları arasında tekrar Amerika'ya giderek "Atom Enerjisinden Yararlanma" programı içinde çeşitli üniversite ve araştırma enstitülerinde araştırmalar yaptı. 1964 - 1974 tarihleri arasında Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde Fizik Profesörü olarak çalıştı. Bu dönemde nötron saçılması ve nötron transport kuramı ile ilgilendi. Boltzmann denklemini grup teorisi ve temsilleri yolu ile inceledi. ODTÜ'de öğretim üyeliği görevinin yanı sıra araştırma ve yönetim görevleri de yaptı, Teorik Fizik Bölümü Başkanlığı, Fen Edebiyat Fakültesi Dekanlığı, Üniversite Rektörlüğünde bulundu. 1974'te İstanbul Boğaziçi Üniversitesine geçti, 1974-1983 yılları arasında fizik profesörlüğünün yanı sıra 6 yıl kadar da Temel Bilimler Fakültesi Dekanı olarak görev yaptı. Türk Fizik Derneği Başkanlığını da yürüterek bu derneğin canlanmasını sağladı ve Avrupa Fizik Derneği ile olan ilişkilerini geliştirdi. TÜBA Şeref Üyesi Prof. Dr. Erdal İnönü, matematiksel fiziğe yaptığı katkılar nedeniyle 2004'te, Grup Teorisi ve Temel Fizik Vakfı'nın Wigner Madalyası'na layık görülmüştü. Prof. Dr. Erdal İnönü, 1986 yılında Wigner Madalyası'nı alan Prof. Dr. Feza Gürsey'den sonra bu saygın ödülü kazanan ikinci Türk bilim insanıydı. Aldığı diğer ödüller arasında Tübitak Bilim Ödülü, Boğaziçi, Diyarbakır Dicle, Eskişehir Anadolu ve Kültür Üniversitelerinden Fahri Doktora unvanı, Türk Kimya Derneği onur üyeliği sayılabilir.

Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumunun kuruluşuna katkıda bulundu ve TÜBİTAK Temel Araştırmalar Enstitüsü'nde kurucu müdürlük görevini yürüttü. Aynı zamanda NATO Fen Komitesi'nde çalıştı ve UNESCO Yürütme Kurulunda görev aldı. 1983 yılında siyasete atılan Erdal İnönü, Sosyal Demokrasi Partisi'nin (SODEP) kurucu Genel Başkanı oldu, SODEP ile Halkçı Partinin Birleşmesi sonucu kurulan SHP'nin ilk olağanüstü kurultayında SHP Genel Başkanı seçildi. Bu görevini 1993 yılına kadar sürdürdü. Siyasete atılmasının önemli bir nedeninin Üniversiteye ve bilime karşı sevgisi ve Üniversitelerde özerkliğin geliştirilmesi isteği olduğunu düşünüyorum.

İnönü, 1986 yılı ara seçimlerinde İzmir Milletvekili seçildi, 1987 ve 1991 genel seçimlerinde yeniden aynı ilden milletvekili seçilerek parlamentoda görevine devam etti. 1991 Genel seçimlerinden sonra kurulan koalisyon hükümetinde Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı olarak görev üstlendi ve 1993 yılına kadar bu görevini sürdürdü. bu görev sırasında verdiği destek Türkiye Bilimler Akademisi'nin kuruluşunda belirleyici bir rol oynadı. Mart 1995

tarihinde Dışişleri Bakanı olarak atandı ve 1995 yılının Mart ve Ekim ayları arasında Dışişleri Bakanı olarak görev yaptı.

1995 yılında siyaseti bırakan İnönü, vaktini konferanslara ve kitap yazmaya ayırdı. Vefatına kadar geçen süreçte soldan gelen siyasete dönmesi tekliflerini geri çevirdi. Vefatından önce bilimsel araştırmalarını Feza Gürsey Enstitüsü'nde sürdüren Prof. İnönü, Sabancı Üniversitesi'nde de dersler veriyordu.

2006 yılında kan kanserine yakalandı. Eşi Sevinç İnönü ile birlikte ABD'ye giderek Houston'daki bir hastanede deneysel tedavi gördü. İnönü, 28 Ağustos 2007'de tekrar tedavi için ABD'ye gitti. İnönü, 31 Ekim 2007 tarihinde ABD'nin Houston kentinde vefat etti.

3. KATKILARI

Prof. Dr. Erdal İnönü'nün Astrofizik, Matematiksel Fizik ve nötron transport teorisi konularındaki bilimsel katkıları Türkiye'de Fizik ve Akademik kariyere olan ilgiyi arttırmış, yetenekli gençlerin bu alana kaymalarına öncülük etmiştir. Türkiye'de fizik araştırmalarının ve araştırmacılarının gelişmesi ve bilimsel yaşamda önemli yer almasını sağlamış olan Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fizik Bölümü, Tübitak, Boğaziçi Üniversitesi Fizik Bölümü, Tübitak Temel Bilimler Araştırma Enstitüsü ve Türk Fizik Derneği gibi kuruluşların kuruluşu yahut yükselişinde vermiş olduğu hizmetler unutulamaz. Ayrıca, Türk Fizik Derneğinin Avrupa Fizik Derneği ile entegrasyonu, Avrupa'daki araştırma kuruluşları ile sağlanan bilimsel işbirliği olanakları, özellikle de Türkiye'nin Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi (CERN) ile olan münasebetlerinin bugün ulaştığımız potansiyelde çok önemli katkıları olmuştur. Son zamanlarında Türk Biliminin tarihi konularında da önemli çalışmalar yaptı. Politikaya atılmış olduğu dönemde vermiş olduğu işbirliği ve özveri örneklerini çalışma arkadaşları ve rakipleri anlayabilse toplumumuz bugün çok daha iyi bir yerde olabilirdik.

Erdal Bey, bizim nesle mensup, bilime hevesli öğrenciler için örnek oluşturan bilim insanı ve önderinden biriydi. Beni her gördüğünde ilk sorusu “fizikte son gelişmelerin ne olduğu, çalışmalarımın ne yönde geliştiği” şeklindeydi. Her şeyden önce gençleri bilime ve araştırmaya teşvik eden bir yöneticiydi. Burada Erdal Bey neler yaptı sorusundan çok bunları nasıl yaptı sorusuna cevap aramaya çalışacağım.

Erdal Bey, Akademik yaşamında bilgi ve deneyimine alçak gönüllülüğü katabilen nadir, belki de tek hoca ve yöneticiydi. Birlikte çalıştığı elemanlara, özellikle gençlere güvenirdi. Onların bilimsel gelişmeleri için bir yandan koruyucu meleklik görevini üstlenir, öte yandan desteklediği kimselerin başarılarının yardım almadan, kendi yeteneklerinin eseri olduğunu hissetmelerini, bu yolla özgüven kazanmalarını sağlardı. Gençlerin yeteneklerinin hangi yönde olduğunu şaşmaz bir doğrulukla, belki de ilk bakışta kestirirdi. Gösterişe eğilimi olmayan bir orkestra şefi gibi fazla müdahale etmez, patronluk taslamaz, ancak olaylar kendiliğinden oluyormuş gibi doğru yöne yöneliverirdi. Biraz sonra da bu şekilde yönlendirilen bilim insanlarından verimli bir ekip ortaya çıkardı. Klasik müzikten bir örnek verecek olursam Karajan veya Toscanini değil de Furtwangler'in stilini kullanırdı diyebilirim.

Bir diğerk özelliği birlikte çalıştığı elemanlara geniş yetki ve sorumluluk vermesi, tanıdığı yetki alanı içinde onları serbest bırakması ve onlara güvenmesiydi. Bu yöndeki iyi niyetini yeterince değerlendirmeyenlerin kendisini çok üzmüş olduğu yadsınamaz, ancak o, bu deneyimleri ölkemizin bilim adamı, yönetici ve insan kalitesini yükselten bir unsur olarak değerlendirdi ve bulunduğu tüm ortamlarda bu yaklaşımı ısrarla sürdürdü.

Birlikte çalıştığı kimselerin eksikliklerini ve yanlışlarını kınama yerine iyi örnekler göstererek onları eğitmeye çalışması da çok önemli bir unsurdur. Buna vereceğim çarpıcı bir örnek, Boğaziçi Fizik Bölümüne geldikten sonra servis derslerinin verilisinde gözlemlendiği eksiklikleri bizlere anlatmak için Avrupa Fizik Derneği kanalı ile bu konuda deneyimli bir hocanın (Prof. Bengt Sandell) Bölümü ziyaret etmesini sağlamasıdır. Bu suretle yıllardır kullanılmayan ders sırasında yapılabilen kısa deneylerin devreye girmesi, bir süre için olsa da, sağlandı. Erdal Bey, iyi bir Fizik Bölümünün hem lisans hem de lisansüstü düzeyde eğitim vermesi, genç öğretim üyelerinin lisansüstü öğrenci olarak uluslararası dergilerde yayın yapmasını ister ve özendirirdi.

Erdal Bey, Fiziğin yurt çapında yayılması konusunda da üstün gayret gösterdi. Türk Fizik Derneği yıllık kongrelerinin İstanbul ve Ankara dışında yapılması, bu kongrelere gelişmekte olan üniversitelerimizdeki araştırıcıların çağrılı konuşmacı olarak davet edilmesi onun başlattığı ve günümüze dek devam eden bir gelenektir.

Erdal Bey'in insanlara olan sevgisi de birleştirici özelliklerinden bir başkasıydı. Buna bir örnek olarak yaşadığım bir anıyı yazmak istiyorum. 1980'in bilinen ortamında Türk Fizik Derneği'nin Çukurova Üniversitesinde toplanan kongresine, THY grevi nedeniyle otobüsle gidiyorduk. Erdal Bey yol arkadaşımdı. Otobüs E5'e girip o sıralarda kavgalar nedeniyle gençlerimizi kaybettiğimiz Fikirtepe'den geçerken birdenbire "Fikirtepe burası mı?" sorusunu sorduğunu, "evet" cevabını alınca da "yazık" sözü ile başlayan, gerisini duyamadığım bir şeyler söylediğini hatırlıyorum. Bizler de eminim defalarca oradan geçtik, acaba kaçıımız aynı sevgi ile gençlere yaklaşmayı düşündük?

Erdal Bey ve mensup olduğu nesil, 1960'ların bilime ve bilim insanına önem veren Türkiye'sini yarattı. Gençler, o dönemde temel bilimlere kaydı ve dikkate değer bir çoğunluğu en kısa yoldan yurt dışına gitme yerine yurduna dönmeyi yaratılan bu ortam sayesinde tercih etti. Bu gençlere sahip çıktı. Bir sonraki adım olarak yurt dışına gitmeden Türkiye'de kaliteli bilim adamlarının yetişmesi için lisansüstü programların açılmasına, bu programlarda çanta taşımalarını değer de bilimle uğraşmalarını istediği asistanların eğitilerek bayrağı kendisinden teslim alacak bilim insanlarının yetişmesine öncülük etti. Ardından, 1980'lerde bilim hayatını yetişmesine katkıda bulunduğu genç nesle emanet etmek istedi. Bu dönemde ölkemizdeki ve örnek aldığımız bir Batı ölkesindeki değer yargıları değerdi, bilimin yeri de bu nedenle sarsıldı. Üretilen eserlerin bilimsel katkısı yerine sayısını değerlendirmekle yetinen Akademik yükseltme politikaları bunun sonucu olsa gerek.

3.1. ONURSAL DOKTORA TÖRENİNDEKİ KONUŞMASI

Kültür Üniversitesi 21 Şubat 2007 tarihinde Prof. Dr. Erdal İnönü'ye Onursal Doktora unvanını verdi. Prof. Dr. Erdal İnönü'nün buy törende yapmış olduğu konuşma kendisini ve

düşüncelerini çok iyi tanıtan bir metin olduğu için bu metni aynen okuyacağım. Konuşma Kültür Üniversitesi Web sitesinde [1]

http://fen-edebiyat.iku.edu.tr/EI_Toren/EI_Toren_Konusmasi.pdf

ve Matematik Dünyası Dergisinin 2007 Yılı IV. Sayısında [2] (sayfa 42-50) http://www.matematikdunyasi.org/arsiv/PDF/2007_4_42_50_INONUDOKTORA.pdf

yayınlanmış olduğundan bu olağanüstü konuşmadan iki alıntıyı burada kaydetmekle yetineceğim. İlki Erdal Bey'in Fizikçi olması konusunda anlattıklarını kapsıyor.

“Biraz evvel okunan kararda sayın rektörün sözlerinde fizik bilimine yaptığım katkılardan bahsediliyordu. O bakımdan belki fizik biliminden bahsetmem gerek ama işin doğrusu şu ki, ben siyasete girdiğim günden itibaren fizik bilimi ile ilgim kesildi. 12 sene siyasette kaldım. Sonradan üniversiteye dönme imkanı buldum ama fizik bıraktığım yerde olmadığından, bugünkü durumunu anlamam için yıllarca uğraşmam gerekecekti. Ondan vazgeçtim ve bilim tarihiyle -daha evvel de ilgilendiğim bilin tarihiyle- ilgimi devam ettirdim. O bakımdan fiziğin bugünkü durumu hakkında bir şey söyleyecek hâlim yok şimdi. Ama geçmişten bahsedebilirim. Geçmişteki anılardan ve biraz evvel de adı geçen “Wigner Madalyası” öyküsünden bahsedebilirim. Sizi sıkmadan böyle bazı anıları söylemek istiyorum. Önce belki nasıl fizikçi olduğumu anlatmalıyım.

Bizim ailemizde benim büyük ağabeyim vardı. Benden 2 yaş büyük ama 3 sene ilerideydi lisede. Kız kardeşim karşımda oturuyor. Ağabeyimi kaybettik maalesef ama kızkardeşim bilir. Küçükken ailemizde “ağabeyim bir mühendis olacak” diye hep söylenirdi. Aletlerle oynardı, tamir ederdi, bozardı, yapardı. Ben de hep kitap okurdum; onun için benim böyle “mühendislik” gibi bir dala gireceğimi kimse düşünmezdi. Belki dış işlerine girebilirim iç işlerine girebilirim; yani bir bürokrasi görevi yaparım diye düşünülüyordu. Yalnız sonradan lisenin son sınıfında bu durumu değiştiren bilgiler edindim. 1943 yıllarında Dünya’da fizik, bugün biyolojinin olduğu gibi hızla gelişen bir bilim dalıydı. Einstein’in “rölativite”si çıkmıştı. Anlaşılmaya çalışılıyordu hâlâ. “Kuantum Mekaniği” diye atomların hareketlerini açıklayan yepyeni bir kuram ortaya çıkmıştı ve bu kuramda “zaman” gibi, “uzay” gibi, “nedensellik” gibi, felsefecilerin yıllardır tartıştıkları kavramlara yeni anlamlar getiriyorlardı. Ben bunları seziyordum. O zaman “Bilim ve Teknik” diye bir dergi vardı Teknik Üniversite’deki arkadaşların yayınladığı. Oradan okuduğum bilgilerle düşünmeye başlıyordum ve merak ediyordum. “Bunların, işin esası nedir?” Felsefeye hep merakım vardı. “Acaba felsefi kavramlara bu yeni fizik konularını öğrenirsem iyice, daha bir açıklık getirebilir miyim?” diye, dolambaçlı bir yoldan fizikçi olmaya karar verdim. Babam da bunu destekledi ve bir gün sordu: “Ne olmayı düşünüyorsun?” diye. “Fizikçi veya felsefeci olmayı düşünüyorum.” dedim. “Felsefeye ömür verilmez.” dedi. “Ama fizikçi olmak iyi olur.”. “Ben de” dedi, “Küçükülüğümde, gençliğimde bilimle uğraşmak istemişim.” Bu bana çok dikkati çeken bir itiraf gibi geldi. Ama kuşkusuz o zaman böyle bir olanak yoktu Türkiye’de.”

İkincisi ise Akademik yöneticilikle ilgili görüşleri ve yetişmesinde büyük katkısı olan bizlerden beklentilerini içeriyor:

“Yönetici olarak ne yapmaya çalıştım, onu da söyleyeyim izin verirseniz. Benim şöyle bir görüşüm vardı, şöyle bir hayalim vardı, hâlâ da o devam ediyor. Kendi kendime diyordum ki: “Tarihte okuyoruz, 800 yıl önce, 1200’lerde, 1100’lerde bilim o zaman İslâm âlemi denilen bölgede, eski Yunan biliminin gelişmesiyle en iyi şekline varmış ve Batı Avrupa’dakiler onu

öğrenmek için o zamanki İslâm Bilginlerinin yazdıkları kitapları tercüme ediyorlar. Bu da gösteriyor ki, o zamanki durumda Doğu'daki bilim daha ileride.” Sonra değişmiş durum. Kendi kendime diyordum ki: “Gene değişir. Belki ileride devletlerin kendi yaşamları içinde öyle olaylar çıkabilir ki, Türkiye bilimde öncü duruma gelebilir.” Böyle bir durum olabilir. Onun için yapılacak şey bu umutla çalışmaktır. Bugünkü duruma bakmadan, 300 yıllık gecikmenin bize bıraktığı geri durumla düşünmeden bir şeyler yapmaya çalışmak ve ileride de bilimde öncü duruma geleceğimizi umarak o doğrultuda ilerlemektir. Ve bu bana hep örnek oldu. Ankara Fen Fakültesi'nde örnek oldu, ODTÜ'de örnek oldu, Boğaziçi'nde örnek oldu. Bu örnek aynı zamanda beni reformlar istemeye sevk etti. Ankara Fen Fakültesi'ndeki durumda gördüğüm kadar araştırmaya yönelmiş bir durum yoktu. Herkes dersini veriyordu ve ondan memnundu. İşte biz arkadaşlarımla araştırma yolunda bir özendirme yapmaya çalıştık. Sonunda oldukça başarılı olduk. Ama bir sonucu da benim Fakülte'den ayrılmam oldu. O da çıkardığım başka bir derstir. Reform yapmak iyi bir şeydir. İnanarak yapın ama sonunda bulunacağınız yerden ayrılacağınızı önemli olasılık olarak düşünün. Aynı şey ODTÜ'de oldu. Orada da reform yapacağım diye uğraşırken -öğrencilerin de gayretiyle- kendimi zor bir durumda buldum. Ama zorluk, rektörlüğü bırakmak şeklinde hâlloldu. Orada araştırmaya devam ettim. Tabii şu faydası oldu, onu da söylemek istiyorum: Yönetici olduğunuz zaman, hele biraz başarılı iseniz, o durumdan ayrılmamız çok zordur. Ayrılmak için çare bir şekilde istenmeyen kişi hâline gelmektir. Bunu tabii çok aşırıya gitmeden sağlayabilirsiniz o zaman yöneticilikten ayrılıp tekrar araştırma ve öğretim yaşamına dönebilirsiniz. Bu da aklınızda olsun. O sefer ODTÜ'de yöneticilikten ayrıldıktan sonra araştırma yapmaya döndüm ve faydalı işler yaptım. Nükleer rektörlerin çalışmasında kullanılan bir matematiksel teori vardır: “Nötronların Transport Teorisi”. O teoride birtakım faydalı buluşlar yaptım. Onların bir tanesini söylemek isterdim gayet basit bir şeydi. Ama şimdi anlatmak uzun sürer. Denklemleri çözmek için yeni bir yöntem önerdim. Rektörlükten ayrılmam sayesinde önerdiğim bu yöntemi halâ bugün kullanan arkadaşlar görüyor. Fizikçi olarak çalıştığım yıllar içinde bir şansım da Türkiye'den yetişmiş çok değerli ve ünlü arkadaşlarla beraber olmam oldu. Feza Gürsey gibi, Asım Barut gibi, Cavit Erginsoy gibi üstün yetenekli arkadaşlarım oldu. Onlar biraz evvel söylediğim hayali bir anlamda gerçekleştirdiler; ama kendileri açısından. Buldukları yerlerde, Amerika'da, yıllarca kaldılar. En iyi üniversitelerde profesör oldular, ders verdiler, araştırma yaptırıldılar ama o araştırmalar Türkiye'de yapılmış sayılmıyor. Çalışmaların bazılarını Türkiye'de yaptılar ama daha çok orada buldukları için o araştırmalar Amerika'nın hesabına yazıldı. Bizim asıl yapmamız gereken şey Türkiye'deki araştırmaları Dünya'ya tanıtarak Türkiye'nin araştırma dünyasında, bilim dünyasında öncü bir yeri olduğunu gösterebilmek. Bunu henüz göstermiş değiliz. Ama epey mesafe aldık. 300 yıllık gecikme diye anlattığım zaman karamsar bir hava ortaya çıkıyor. Geçmiş öyleydi, ama Cumhuriyet'in başından beri yapılan gayretlerle ve son yıllarda -işte karşında örneklerini de görüyorum- dünya çapında araştırmaları Türkiye'de yapan insanlar var. Fizikte var, başka alanlarda var. Ve inaniyorum ki bu gittikçe artan bir tempoyla devam edecek. Yönetim biraz daha desteklese daha hızlı gider. Ama şimdiki hızla bile kalsa bugüne kadar yapılanlar sanıyorum gerek Asım Barut'un gerek Feza Gürsey'in yaptıkları daha iyi değerlendirilecek ve dünyadaki ünümüz artacak. Kuşkusuz bunun Türkiye'nin katkısı olarak çıkması önemli. Onun için üniversitelere başlıca iş düşüyor, araştırmacılarımıza iş düşüyor.”

4. SONUÇ

Emaneti teslim ettiği neslimizin onun mensup olduğu nesil düzeyinde bir önderlik sergileyebilip sergileyemediğini, bunun değişen ortam, araştırmadan çok lisans seviyesindeki eğitime ağırlık verilmesi, toplumun büyümesi veya o nesil kadar dirayet gösterilmemesi etkenlerinden hangilerine bağlı olduğunu sorgulanması için Erdal Bey çok iyi bir örnektir. Türkiye’de bilim tarihsel gelişmesine karşı artan ilgisini de dikkate alırsak eğer bugün yanımızda olsa bu sorunun cevabını arıyor olabilirdi sonucuna ulaşabiliriz.

5. KAYNAKLAR

- [1] Erdal İnönü Tören Konuşması,
http://fen-edebiyat.iku.edu.tr/EI_Toren/EI_Toren_Konusmasi.pdf.
[2] Matematik Dünyası Dergisi, Sayı IV, 42-50, 2007
http://www.matematikdunyasi.org/arsiv/PDF/2007_4_42_50_INONUDOKTORA.pdf

